

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Faisala Husseiniho a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2024, č. j. MPSV-2024/15018-915, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 12. 2024, č. j. 33 Ad 8/2024-73,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 19. 12. 2024 kasační stížnost žalobce (dále „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni. Uvedeným rozsudkem krajský soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Karlových Varech. Rozhodnutím úřadu práce byla stěžovateli odejmuta dávka příspěvek na živobytí ode dne 1. 12. 2023. Žalovaný své rozhodnutí odůvodnil tak, že vzhledem ke změně rozhodných skutečností, tedy faktu, že byl stěžovatel ode dne 15. 11. 2023 vzat do vazby, byl nárok na uvedenou dávku přehodnocen. Proti v záhlaví označenému rozsudku nyní stěžovatel podává kasační stížnost.

[2] Kasační stížnost podal sám stěžovatel, a to, aniž by současně předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, resp. aniž by doložil, že on či jeho zaměstnanec má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nebyla tak splněna podmínka řízení stanovená v § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel však současně s podáním kasační stížnosti požádal Nejvyšší správní soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Tento návrh Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 30. 1. 2025, č. j. 7 Ads 340/2024-13, neboť stěžovatel nevyhověl výzvě soudu k doložení svých osobních, majetkových a výtěžkových poměrů. Výrokem II uvedeného

usnesení soud stěžovatele současně vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné době prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel byl tímto usnesením poučen i o tom, že nevyhoví-li výzvě k předložení plné moci nebo prokázání příslušného vzdělání, soud kasační stížnost odmítne

[3] Citované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 6. 2. 2025. Patnáctidenní lhůta určená usnesením marně uplynula dne 21. 2. 2025 (srov. pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

[4] Stěžovatel tak byl řádně vyzván k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně Nejvyšší správní soud také poučil stěžovatele o následcích, které nastanou v případě, že výzvě nevyhoví. Stěžovatel však na výzvu nijak nereagoval.

[5] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel neodstranil nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti ani na výzvu soudu. Soud proto jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu